

aldrig klogt at sælge Skindet, før Bjørnen er skudt, og jeg vil i øvrigt sige, at den højtærede Finansminister allerede ved Lovforslagets Forelæggelse erklærede — jeg husker det ikke ordret, men det var dog Meningen —, at denne Brændselslov maatte holdes ganske udenfor Betragtningerne om Forholdet mellem den sociale Lovgivning og Afrustningen. Jeg synes derfor, man meget maa ønske at vide, hvor Pengene skal komme fra. Det maa man i det hele taget vide, naar der fremsættes nye Lovforslag, som indeholder ret store Bevilling. Det betyder jo for Staten en Bevilling paa over 3 Mill. Kr., hvis vi vedtager Lovforslaget i den her foreliggende Skikkelse, og jeg kan i alt Fald ikke mene, at der er givet Plads herfor indenfor det forelagte Budget.

Endelig mener jeg, at hvis vi skal gaa til at give Kommunerne en Bemyndigelse af lignende Omfang som den, de fik i Fjor — og en saadan Bemyndigelse skal jeg paa mit Partis Vegne erklære mig villig til at føre Forhandlinger om —, maa det ogsaa være paa den Maade, at det ligesom i Fjor præciseres, at der gives en Brøkdæl til de aldersrentenydende, som kun kan faa en Brøkdæl af Aldersrenten i Henhold til den Formue eller Indtægt, de har.

Med mine Bemærkninger her har jeg villet sige dette, at vi fra vor Side fremdeles ønsker at give Loven i den Grad Midlertidighedens Karakter, at vi ogsaa for i Aar kun kan gaa med til at give Kommunerne en Bemyndigelse af lignende Omfang som den, de fik i Fjor — dette kan vi forhandle om —, men at vi paa ingen Maade kan gaa med til at give faste Takster, faste Regler, og give en Lov af et saadant Omfang som den foreliggende, som — det maa man gøre sig klart — man fra Regeringens Side ønsker at gøre permanent og føre videre ikke som en Brændselslov, hvad den jo i Virkeligheden ikke er, men som et Tillæg til Aldersrenteloven, et Tillæg til dens Satser; det finder vi Tiden ikke er inde til. Vi vil i Udvalget gaa med til at forhandle om, hvorvidt der kan findes en Form, under hvilken vi kan give Kommunerne en lignende Bemyndigelse som den, der blev givet i Fjor; det kan maaske endnu være nødvendigt at give en saadan, skønt efter min Mening ikke i samme Grad som i Fjor.

Vesterager: Det er nu bebudet fra anden Side, at dette Lovforslag vil blive henvist til et Udvalg, og det vil da være naturligt indenfor dette Udvalg at forhandle om Enkelthederne. Dette Lovforslag har jo imidlertid i høj Grad finansiell Betydning, og der er mange Grunde, hvorfor jeg synes, at den nuværende Regering ogsaa i denne Sag burde tage alvorligt Hensyn netop til det økonomiske. Der er — det ønsker jeg at bemærke — det at tage Hensyn til, at Udgifterne kommer paa indeværende Aars Finanslov. Det forekommer mig, at Venstres Ordfører misforstod dette og talte, som om Udgifterne vilde komme paa den nu forelagte Finanslov. Det er en Fejltagelse. Nej, det er netop det for Regeringen behagelige ved Sagen, at den her foreslaede Merudgift falder paa indeværende Finansaar; den Balance, som den forrige Finansminister stræbte efter at fremskaffe, vil komme til at lide under disse forøgede Udgifter. Vil man fremsætte finansielle Betragtninger, er der derfor Grund til at se netop paa indeværende Aars Finanslov.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at denne Finanslov viser en Indtægt af ca. 411 Mill. Kr. og en Udgift paa ca. 364 Mill. Kr., altsaa et Overskud paa ca. 47 Mill. Kr. Naar der saa paa § 26 kommer en Merudgift paa 21 Mill. Kr., er vi nede paa et Overskud paa ca. 26 Mill. Kr. Men vi har Gang paa Gang fra vor Side gjort opmærksom paa, at dette aldeles ikke kunde holde. Man kan gaa ud fra, at der ogsaa for indeværende Finansaar vil være store Vanskeligheder, og det er derfor i høj Grad betænkeligt, at man fra Regeringens Side ved Lejlighed paa den ene Side forringer Statens Indtægter og paa den anden Side forøger Udgifterne ved at foreslaa Bevilling, som vil forøge Udgifterne paa Statsregnskabet med over 3 Mill. Kr. Man har Grund til at spørge, hvor Pengene skal komme fra, dette Spørgsmaal kan Regeringen ikke slippe udenom, man kan ikke klare det med Talemaader i Retning af, at det er udmærket at stille sig human, man maa ogsaa vide, hvorfor Midlerne skal komme. Ved andre Lejligheder stiller man sig jo ret haardt og afvisende overfor forskellige Foretagender, som vistnok vilde kunne være fuldt rentable for Samfundet.